

РЕШЕНИЕ

№ 2260

гр. София, 04.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **192** по описа за **2023** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 4516 от 24.11.2022г., постановено по н.а.х. дело № 11012/2022 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 104-ти състав е потвърдил Електронен Фиш (ЕФ) Серия К № 5929377, издаден от Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на основание чл. 189, ал. 4, във вр. чл. 182, ал. 4 от ЗДвП на Ж. К. Х. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 лева, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено касационна жалба от санкционираното лице, с искане да бъде отменено заедно с НП.

Наведените касационни основания са за нарушение на закона и допуснати съществени нарушения на процесуални правила-чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от Наказателнопроцесуалния кодекс /НПК/, вр. чл. 63в от ЗАНН. Осъществяването им е аргументирано с доводи, че в мотивите на оспорения акт не са взети предвид изложените с въззивната жалба доводи и възражения, касаещи изискванията за надлежна индивидуализация на приложената санкционна норма. В тази връзка се твърди, че в ЕФ, освен общата норма на чл. 189, ал. 4 ЗДвП и бланкетната норма на

чл. 182, ал. 4 ЗДвП уреждаща повторността, е следвало да се посочи и конкретната санкционна норма от чл. 182, ал. 1 - 3 от ЗДвП, която кореспондира на фактите по процесния случай и величината на превишението. Т. посочване в ЕФ липсвало, което не само накърнявало правото на защита на наказаното лице да разбере правните рамки на повдигнатото му обвинение, но и правело изцяло неразбираема волята на наказващия орган относно приложимата санкционна норма. За да са спазени изискванията за форма и съдържание, в ЕФ е следвало да намерят отражение и фактите относно предходното административнонаказателно осъждане, което според наказващия орган обуславяло квалифициращия признак „повторност“. Заявено и искане за присъждане на разноски, представляващи адвокатско възнаграждение за осъществена безплатна правна помощ по реда на чл. 38 от ЗА, за две инстанции.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, пълномощникът на касатора-адв.М. моли за уважаването на жалбата по изложените в нея съображения, както и за присъждането на разноски.

Ответникът-Столичната дирекция на вътрешните работи не депозира писмен отговор по жалбата, не се представлява в съдебно заседание пред АССГ и не изразява становище по спора.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва неблагоприятното за него въззивното решение и срещу акт, подлежащ на касационен контрол. Спазен е и законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

Установената по делото от СРС фактическа обстановка, която касационната инстанция в съответствие с чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН възприема изцяло е, че на 20.05.2022 г. в 13:36 часа, в [населено място], по [улица]до № 4, с посока на движение от [улица]към бул .“Р.“, Ж. К. Х., управлявал лек автомобил „Тойота Я. В.“ с регистрационен номер В.. На посочения участък от пътя било въведено ограничение на максимално допустимата скорост на движение - 50 км/ч, (скорост за движение в населено място, която е била въведена и със знак Б26). При ограничение на скоростта до 50 км/ч, автомобилът, е засечен да се движи със 81 км/ч., от която скорост е приспаднал 3 % толеранс в полза на водача и същата се зачита като 78 км/ч. Нарушението е установено с автоматизирано техническо средство №MD1193.

За така установеното превишаване на скоростта е издаден електронен фиш на Х., с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, му е наложено наказание „глоба“ в размер на 200 лева, тъй като нарушението е извършено в условията на повторност, в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ, серия К №4800193.

За да потвърди ЕФ, въззивната инстанция е обусловила изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон.

Решението е неправилно-постановено е при допуснати съществени процесуални нарушения-касационно основание по чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр.чл.63в,

ал.1 ЗАНН:

Суверенно право на решаващия съдебен състав е да формира вътрешно убеждение, но това следва да стане при обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства по делото, обективирано в мотивите към съдебния акт, което в конкретния случай не е било сторено. Въззивната инстанция всякога е длъжна да даде отговор на възраженията и доводите на страните независимо дали ги счита за основателни или не и дали ги уважава или не. Този именно отговор е израз на задължението на въззивна инстанция, която е и контролна такава - да провери изцяло законосъобразността на НП. Резултатът от тази проверка не може да е формален. Той винаги трябва да бъде обективиран по делото - в мотивите към въззивния съдебен акт, така че да стане достояние на страните, а страната, която е изтъкнала довод в хода на съдебното производство, да узнае и проследи начина на формиране на волята на съда, по силата на която аргументите са или не са уважени. Всяко отклонение от принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, вр.чл.84 ЗАНН представлява съществено процесуално нарушение. В случая в мотивите на оспореното решение не са обсъдени възраженията на касатора и не им е даден аргументиран отговор.

Допуснато съществено процесуално нарушение налага отмяната на оспореното решение и връщането на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

По искането за разноси ще се произнесе СРС, съобрз изхода на делото при новото му разглеждане-чл.226, ал.3 АПК, вр.чл.63в ЗАНН.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 и чл.222, ал.2, т.1, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XII касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 4516 от 24.11.2022г., постановено по н.а.х. дело № 11012/2022 г. по описа на Софийския районен съд и вместо него постановява:

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ:1.